

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2019/758 AL COMISIEI**din 31 ianuarie 2019****de completare a Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care stabilesc acțiunile minime și tipul de măsuri suplimentare pe care trebuie să le ia instituțiile de credit și financiare pentru a diminua riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului în anumite țări terțe****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei ⁽¹⁾, în special articolul 45 alineatul (7),

întrucât:

- (1) Instituțiile de credit și instituțiile financiare trebuie să identifice, să evalueze și să gestioneze riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului la care sunt expuse, în special atunci când au înființat în țări terțe sucursale sau filiale pe care le dețin în proporție majoritară sau când se gândesc dacă să înființeze în țări terțe sucursale sau filiale pe care să le dețină în proporție majoritară. Prin urmare, Directiva (UE) 2015/849 stabilește standarde pentru evaluarea și gestionarea eficace a riscului de spălare a banilor și de finanțare a terorismului la nivel de grup.
- (2) Punerea în aplicare coerentă a politicilor și procedurilor la nivel de grup de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului este esențială pentru gestionarea robustă și eficace a riscului de spălare a banilor și de finanțare a terorismului în cadrul grupului.
- (3) Cu toate acestea, există situații în care un grup are sucursale sau filiale pe care le deține în proporție majoritară într-o țară terță a cărei legislație nu permite punerea în aplicare a politicilor și procedurilor la nivel de grup privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului. De exemplu, aceste situații pot apărea în cazul în care legislația țării terțe privind protecția datelor sau secretul bancar limitează capacitatea grupului de a accesa, prelucra sau schimba informații referitoare la clienți ai sucursalelor sau ai filialelor deținute în proporție majoritară în țările terțe.
- (4) În aceste situații și în situațiile în care capacitatea autorităților competente de a supraveghea eficace respectarea de către grup a cerințelor Directivei (UE) 2015/849 este afectată deoarece autoritățile competente nu au acces la informații relevante aflate în sucursalele sau filialele deținute în proporție majoritară în țările terțe, sunt necesare politici și proceduri suplimentare pentru a gestiona în mod eficace riscul privind spălarea banilor și finanțarea terorismului. Printre aceste politici și proceduri suplimentare se numără obținerea consimțământului din partea clienților, astfel încât să se depășească anumite obstacole juridice din calea punerii în aplicare a politicilor și procedurilor la nivel de grup de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului în țări terțe în care alte opțiuni sunt limitate.
- (5) Necesitatea de a asigura un răspuns coerent la nivelul Uniunii pentru obstacolele juridice din calea punerii în aplicare a politicilor și procedurilor la nivel de grup justifică instituirea unor acțiuni minime specifice pe care instituțiile de credit și financiare să fie obligate să le ia în aceste situații. Cu toate acestea, aceste politici și proceduri suplimentare ar trebui să se bazeze pe riscuri.
- (6) Instituțiile de credit și instituțiile financiare ar trebui să poată demonstra autorității lor competente că măsurile suplimentare pe care le-au luat sunt adecvate ținând cont de riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Cu toate acestea, în cazul în care autoritatea competentă consideră că măsurile suplimentare pe care le-a luat o instituție de credit sau o instituție financiară sunt insuficiente pentru gestionarea acestui risc,

⁽¹⁾ JOL 141, 5.6.2015, p. 73.

autoritatea competentă ar trebui să fie în măsură să îndrume instituția de credit sau instituția financiară să ia măsuri specifice pentru ca aceasta să asigure respectarea obligațiilor privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului.

- (7) Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ și Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ împuternicesc Autoritatea Bancară Europeană (ABE), Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA), respectiv Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) să publice orientări comune pentru a asigura aplicarea uniformă și consecventă a dreptului Uniunii. În respectarea prezentului Regulament, instituțiile de credit și instituțiile financiare ar trebui să țină cont de orientările comune publicate în conformitate cu articolul 17 și cu articolul 18 alineatul (4) din Directiva (UE) 2015/849 privind măsurile simplificate și sporite de precauție privind clientela și factorii pe care trebuie să îi ia în considerare instituțiile financiare și de credit la evaluarea riscului de spălare a banilor și de finanțare a terorismului asociate relațiilor de afaceri individuale și tranzacțiilor ocazionale și să depună toate eforturile pentru a respecta aceste orientări.
- (8) Dispozițiile prezentului regulament nu ar trebui să aducă atingere obligației autorităților competente din statul membru de origine de a aplica acțiuni suplimentare de supraveghere, astfel cum se prevede la articolul 45 alineatul (5) din Directiva (UE) 2015/849, în cazurile în care aplicarea măsurilor suplimentare definite de prezentul regulament se dovedește insuficientă.
- (9) De asemenea, dispozițiile prezentului regulament nu ar trebui să aducă atingere măsurilor de precauție sporită pe care instituțiile de credit și instituțiile financiare sunt obligate să le ia în relația cu persoane fizice sau entități juridice stabilite în țări identificate de Comisie drept țări cu risc înalt în temeiul articolului 9 din Directiva (UE) 2015/849.
- (10) Instituțiile de credit și instituțiile financiare trebuie să aibă la dispoziție suficient timp pentru a-și adapta politicile și procedurile în conformitate cu cerințele prezentului regulament. În acest scop, este oportun ca aplicarea prezentului regulament să fie amânată cu trei luni de la data intrării sale în vigoare.
- (11) Prezentul regulament se bazează pe proiectele de standarde tehnice de reglementare elaborate de autoritățile europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană, Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale și Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe) transmise Comisiei.
- (12) Autoritățile europene de supraveghere au organizat consultări publice deschise cu privire la proiectele de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, au analizat costurile și beneficiile potențiale implicate și au solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul bancar, instituit în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

Prezentul regulament stabilește un set de măsuri suplimentare, inclusiv acțiuni minime, pe care instituțiile de credit și instituțiile financiare trebuie să le ia pentru a gestiona în mod eficace riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, în cazul în care legislația în vigoare într-o țară terță nu permite punerea în aplicare a politicilor și procedurilor la nivel de grup, după cum se menționează la articolul 45 alineatele (1) și (3) din Directiva (UE) 2015/849, la nivelul sucursalelor sau filialelor deținute în proporție majoritară care fac parte din grup și au sediul în acea țară terță.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

*Articolul 2***Obligații generale pentru fiecare țară terță**

Pentru fiecare țară terță în care au înființat o sucursală sau dețin participația majoritară a unei filiale, instituțiile de credit și instituțiile financiare iau cel puțin următoarele măsuri:

- (a) evaluează riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului la care este expus grupul lor, înregistrează această evaluare, o actualizează și o păstrează pentru a putea să o partajeze cu autoritatea competentă;
- (b) se asigură că riscul menționat la litera (a) se reflectă în mod adecvat în politicile și procedurile la nivel de grup privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului;
- (c) obțin aprobarea conducerii superioare la nivel de grup cu privire la evaluarea riscurilor menționată la litera (a) și cu privire la politicile și procedurile la nivel de grup privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului menționate la litera (b);
- (d) oferă cursuri de formare specifice personalului relevant din țara terță în cauză pentru a-i permite acestuia să identifice indicatorii de risc de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și se asigură că formarea este eficace.

*Articolul 3***Evaluări individuale ale riscurilor**

(1) În cazul în care legislația în vigoare într-o țară terță interzice sau restricționează aplicarea politicilor și procedurilor necesare pentru identificarea și evaluarea adecvată a riscului de spălare a banilor și de finanțare a terorismului asociat unei relații de afaceri sau unei tranzacții ocazionale ca urmare a restricțiilor privind accesul la informații relevante privind clientela și beneficiarul real sau a restricțiilor privind utilizarea unor astfel informații în scopul măsurilor de precauție privind clientela, instituțiile de credit sau instituțiile financiare iau cel puțin următoarele măsuri:

- (a) informează autoritatea competentă din statul membru de origine, fără întârzieri nejustificate și în orice caz în termen de cel mult 28 de zile calendaristice de la identificarea țării terțe, cu privire la următoarele aspecte:
 - (i) denumirea țării terțe în cauză;
 - (ii) modul în care punerea în aplicare a legislației în vigoare în acea țară terță interzice sau restricționează aplicarea politicilor și procedurilor necesare pentru identificarea și evaluarea adecvată a riscului de spălare a banilor și de finanțare a terorismului asociat unui client;
- (b) se asigură că sucursalele sau filialele lor deținute în proporție majoritară care sunt stabilite în acea țară terță identifică dacă consimțământul clienților lor și, dacă este cazul, al beneficiarilor reali ai clienților, poate fi utilizat pentru depășirea din punct de vedere juridic a restricțiilor sau interdicțiilor menționate la litera (a) punctul (ii);
- (c) se asigură că sucursalele sau filialele lor deținute în proporție majoritară care sunt stabilite în acea țară terță le solicită clienților lor și, după caz, beneficiarilor reali ai clienților, să își exprime consimțământul de a depăși restricțiile sau interdicțiile menționate la litera (a) punctul (i) în măsura în care acest lucru este compatibil cu legislația acelei țări terțe.

(2) În cazul în care consimțământul menționat la alineatul (1) litera (c) nu poate fi obținut, instituțiile de credit și instituțiile financiare adoptă măsuri suplimentare, precum și măsuri proprii standard de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului pentru a gestiona spălarea banilor și finanțarea terorismului.

Aceste măsuri suplimentare includ măsura suplimentară prevăzută la articolul 8 litera (c) și una sau mai multe dintre măsurile prevăzute la literele (a), (b), (d), (e) și (f) ale articolului respectiv.

În cazul în care o instituție de credit sau o instituție financiară nu poate gestiona în mod eficace riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului prin aplicarea măsurilor menționate la alineatele (1) și (2), aceasta:

- (a) se asigură că sucursala sau filiala deținută în proporție majoritară pune capăt relației de afaceri;

- (b) se asigură că sucursala sau filiala deținută nu efectuează tranzacția ocazională;
- (c) închide o parte sau toate operațiunile desfășurate de sucursala sau filiala deținută în proporție majoritară stabilită în acea țară terță.
- (3) Instituțiile de credit și instituțiile financiare identifică sfera de aplicare a măsurilor suplimentare menționate la alineatele (2) și (3) printr-o abordare bazată pe risc și sunt capabile să demonstreze autorității competente că măsurile suplimentare sunt adecvate ținând cont de riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului.

Articolul 4

Partajarea și prelucrarea datelor clienților

- (1) În cazul în care legislația în vigoare într-o țară terță interzice sau restricționează partajarea sau prelucrarea datelor clienților în scopul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului în cadrul grupului, instituțiile de credit și instituțiile financiare iau cel puțin următoarele măsuri:
- (a) informează autoritatea competentă din statul membru de origine, fără întârzieri nejustificate și în orice caz în termen de cel mult 28 de zile de la identificarea țării terțe, cu privire la următoarele aspecte:
- (i) denumirea țării terțe în cauză;
- (ii) modul în care punerea în aplicare a legislației în vigoare în acea țară terță interzice sau restricționează partajarea sau prelucrarea datelor clienților în scopul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului;
- (b) se asigură că sucursalele sau filialele lor deținute în proporție majoritară care sunt stabilite în acea țară terță identifică dacă consimțământul clienților lor și, dacă este cazul, al beneficiarilor reali ai clienților, poate fi utilizat pentru depășirea din punct de vedere juridic a restricțiilor sau interdicțiilor menționate la litera (a) punctul (ii);
- (c) se asigură că sucursalele sau filialele lor deținute în proporție majoritară care sunt stabilite în acea țară terță le solicită clienților lor și, după caz, beneficiarilor reali ai clienților, să își exprime consimțământul de a depăși restricțiile sau interdicțiile menționate la litera (a) punctul (ii) în măsura în care acest lucru este compatibil cu legislația acelei țări terțe.
- (2) În situațiile în care consimțământul menționat la alineatul (1) litera (c) nu poate fi obținut, instituțiile de credit și instituțiile financiare adoptă măsuri suplimentare, precum și măsuri proprii standard de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului pentru a gestiona riscul. Aceste măsuri suplimentare includ măsura suplimentară prevăzută la articolul 8 litera (a) sau măsura suplimentară prevăzută la litera (c) a articolului respectiv. În cazul în care riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului este suficient pentru a necesita măsuri suplimentare, instituțiile de credit și instituțiile financiare aplică una sau mai multe din restul de măsuri suplimentare prevăzute la articolul 8 literele (a)-(c).
- (3) În cazul în care o instituție de credit sau o instituție financiară nu poate gestiona în mod eficace riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului prin aplicarea măsurilor menționate la alineatele (1) și (2), aceasta închide o parte sau toate operațiunile desfășurate de sucursala sau filiala deținută în proporție majoritară stabilită în acea țară terță.
- (4) Instituțiile de credit și instituțiile financiare identifică sfera de aplicare a măsurilor suplimentare menționate la alineatele (2) și (3) printr-o abordare bazată pe risc și sunt capabile să demonstreze autorității competente că măsurile suplimentare sunt adecvate ținând cont de riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului.

Articolul 5

Divulgarea informațiilor cu privire la tranzacții suspecte

- (1) În cazul în care legislația în vigoare într-o țară terță interzice sau restricționează partajarea de informații menționată la articolul 33 alineatul (1) din Directiva (UE) 2015/849 de către sucursale sau filiale deținute în proporție majoritară într-o țară terță cu alte entități din grup, instituțiile de credit și instituțiile financiare iau cel puțin următoarele măsuri:
- (a) informează autoritatea competentă din statul membru de origine, fără întârzieri nejustificate și în orice caz în termen de cel mult 28 de zile de la identificarea țării terțe, cu privire la următoarele aspecte:
- (i) denumirea țării terțe în cauză;
- (ii) modul în care punerea în aplicare a legislației în vigoare în acea țară terță interzice sau restricționează partajarea sau prelucrarea conținutului informațiilor, menționate la articolul 33 alineatul (1) din Directiva (UE) 2015/849, identificat de o sucursală sau o filială deținută în proporție majoritară într-o țară terță cu alte entități din grup;

(b) îi solicită sucursalei sau filialei deținute în proporție majoritară să furnizeze informații relevante conducerii superioare a instituției de credit sau a instituției financiare, astfel încât aceasta să poată evalua riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului asociat cu exploatarea unei astfel de sucursale sau filiale deținute în proporție majoritară și impactul pe care îl are acesta asupra grupului, cum ar fi:

(i) numărul de tranzacții suspecte raportate într-un termen stabilit;

(ii) date statistice agregate care oferă o imagine de ansamblu a circumstanțelor care au stat la baza suspiciunii.

(2) Instituțiile de credit și instituțiile financiare adoptă măsuri suplimentare, precum și măsuri proprii standard de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului și măsurile menționate la alineatul (1) pentru a gestiona riscul.

Aceste măsuri suplimentare includ una sau mai multe dintre măsurile suplimentare prevăzute la articolul 8 literele (a)-(c) și (g)-(i).

(3) În cazul în care instituțiile de credit și instituțiile financiare nu pot gestiona în mod eficace riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului prin aplicarea măsurilor menționate la alineatele (1) și (2), acestea închid o parte sau toate operațiunile desfășurate de sucursala sau filiala deținută în proporție majoritară stabilită în acea țară terță.

(4) Instituțiile de credit și instituțiile financiare identifică sfera de aplicare a măsurilor suplimentare menționate la alineatele (2) și (3) printr-o abordare bazată pe risc și sunt capabile să demonstreze autorității competente că măsurile suplimentare sunt adecvate ținând cont de riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului.

Articolul 6

Transferul datelor clienților către statele membre

În cazul în care legislația în vigoare într-o țară terță interzice sau restricționează transferul datelor referitoare la clienții unei sucursale sau a unei filiale deținute în proporție majoritară în acea țară terță către un stat membru în scopul supravegherii din punctul de vedere al combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului, instituțiile de credit și instituțiile financiare iau cel puțin următoarele măsuri:

(a) informează autoritatea competentă din statul membru de origine, fără întârzieri nejustificate și în orice caz în termen de cel mult 28 de zile calendaristice de la identificarea țării terțe, cu privire la următoarele aspecte:

(i) denumirea țării terțe în cauză;

(ii) modul în care punerea în aplicare a legislației în vigoare în acea țară terță interzice sau restricționează transferul datelor clienților în scopul supravegherii în vederea combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului;

(b) efectuează revizuiți consolidată, inclusiv, în cazul în care acest lucru este proporțional cu riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului asociat cu funcționarea sucursalei sau a filialei deținute în proporție majoritară care este stabilită în acea țară terță, controale la fața locului sau audituri independente, pentru a fi sigure că sucursala sau filiala deținută în proporție majoritară implementează în mod eficace politicile și procedurile la nivel de grup și că identifică, evaluează și gestionează în mod adecvat riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului;

(c) la cerere, pun la dispoziția autorităților competente ale statului membru de origine concluziile revizuirilor menționate la litera (b);

(d) îi solicită sucursalei sau filialei deținute în proporție majoritară care este stabilită în acea țară terță să furnizeze în mod regulat informații relevante conducerii superioare a instituției de credit sau a instituției financiare, inclusiv cel puțin următoarele:

(i) numărul de clienți cu risc ridicat și datele statistice agregate care oferă o imagine de ansamblu a motivelor pentru care clienții au fost clasificați ca având un grad ridicat de risc, cum ar fi statutul de persoană expusă politic;

(ii) numărul de tranzacții suspecte identificate și raportate și datele statistice agregate care oferă o imagine de ansamblu a circumstanțelor care au stat la baza suspiciunii;

(e) îi pun la dispoziția autorității competente a statului membru de origine, la cerere, informațiile menționate la litera (d).

Articolul 7

Păstrarea evidențelor

(1) În cazul în care legislația în vigoare într-o țară terță interzice sau restricționează aplicarea măsurilor de păstrare a evidențelor echivalente cu cele prevăzute în capitolul V din Directiva (UE) 2015/849, instituțiile de credit și instituțiile financiare iau cel puțin următoarele măsuri:

(a) informează autoritatea competentă din statul membru de origine, fără întârzieri nejustificate și în orice caz în termen de cel mult 28 de zile de la identificarea țării terțe, cu privire la următoarele aspecte:

(i) denumirea țării terțe în cauză;

(ii) modul în care punerea în aplicare a legislației în vigoare în acea țară terță interzice sau restricționează aplicarea măsurilor de păstrare a evidențelor echivalente cu cele prevăzute de Directiva (UE) 2015/849;

(b) identifică dacă consimțământul clientului și, dacă este cazul, al beneficiarului efectiv, poate fi utilizat pentru depășirea din punct de vedere juridic a restricțiilor sau interdicțiilor menționate la litera (a) punctul (ii);

(c) se asigură că sucursalele sau filialele lor deținute în proporție majoritară care sunt stabilite în acea țară terță le solicită clienților lor și, după caz, beneficiarilor reali ai clienților, să își exprime consimțământul de a depăși restricțiile sau interdicțiile menționate la litera (a) punctul (i) în măsura în care acest lucru este compatibil cu legislația țării terțe.

(2) În situațiile în care consimțământul menționat la alineatul (1) litera (c) nu poate fi obținut, instituțiile de credit și instituțiile financiare adoptă măsuri suplimentare, precum și măsuri proprii standard de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului și măsurile menționate la alineatul (1) pentru a gestiona riscul. Aceste măsuri suplimentare includ una sau mai multe dintre măsurile suplimentare prevăzute la articolul 8 literele (a)-(c) și (f).

(3) Instituțiile de credit și financiare identifică sfera de aplicare a măsurilor suplimentare menționate la alineatul (2) printr-o abordare bazată pe risc și sunt capabile să demonstreze autorității competente că măsurile suplimentare sunt adecvate ținând cont de riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului.

Articolul 8

Măsuri suplimentare

Instituțiile de credit și instituțiile financiare iau următoarele măsuri suplimentare în temeiul articolului 3 alineatul (2), al articolului 4 alineatul (2), al articolului 5 alineatul (2) și, respectiv, al articolului 7 alineatul (2):

(a) se asigură că sucursalele sau filialele lor deținute în proporție majoritară care sunt stabilite țara terță restricționează natura și tipul de produse și servicii financiare furnizate de sucursala sau filiala deținută în proporție majoritară în acea țară terță la entitățile care prezintă un risc redus de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și au un impact redus asupra expunerii la risc a grupului;

(b) se asigură că alte entități din același grup nu se bazează pe măsurile de precauție privind clientela luate de o sucursală sau o filială deținută în proporție majoritară care este stabilită în acea țară terță, ci iau măsuri de precauție privind clientela pentru orice client al unei sucursale sau filiale deținute în proporție majoritară, stabilite în acea țară terță, care dorește ca celelalte entități ale aceluiași grup să îi furnizeze produse sau servicii, chiar dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 28 din Directiva (UE) 2015/849;

(c) efectuează revizuri consolidate, inclusiv, în cazul în care acest lucru este proporțional cu riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului asociat cu funcționarea sucursalei sau a filialei deținute în proporție majoritară care este stabilită în acea țară terță, controale la fața locului sau audituri independente, pentru a fi sigure că sucursala sau filiala deținută în proporție majoritară identifică, evaluează și gestionează în mod eficace riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului;

(d) se asigură că sucursalele sau filialele lor deținute în proporție majoritară care sunt stabilite în acea țară terță solicită aprobarea conducerii superioare a instituției de credit sau a instituției financiare pentru stabilirea și menținerea relațiilor de afaceri cu risc mai ridicat sau pentru efectuarea unei tranzacții ocazionale cu risc mai ridicat;

(e) se asigură că sucursalele sau filialele lor deținute în proporție majoritară care sunt stabilite în acea țară terță identifică sursa și, unde este cazul, destinația fondurilor care urmează să fie utilizate în relația de afaceri sau tranzacția ocazională;

- (f) se asigură că sucursalele sau filialele lor deținute în proporție majoritară care sunt stabilite în acea țară terță efectuează o monitorizare continuă intensificată a relației de afaceri, inclusiv o monitorizare intensificată a tranzacțiilor, până când sucursalele sau filialele deținute în proporție majoritară sunt în mod rezonabil mulțumite că înțeleg riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului asociat cu relația de afaceri;
- (g) se asigură că sucursalele sau filialele lor deținute în proporție majoritară care sunt stabilite în acea țară terță partajează cu instituția de credit sau instituția financiară informațiile care stau la baza unei raportări a tranzacțiilor suspecte ce au permis să se afle, să se suspecteze sau să existe motive rezonabile de a bănuși că au existat tentative sau activități efective de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, cum ar fi faptele, tranzacțiile, circumstanțele și documentele pe care se bazează suspiciunile, inclusiv informațiile cu caracter personal în măsura în care acest lucru este posibil în temeiul legislației în vigoare în acea țară terță;
- (h) efectuează monitorizarea continuă intensificată a oricărui client și, după caz, a beneficiarului efectiv al unui client al unei sucursale sau al unei filiale deținute în proporție majoritară care este stabilită în acea țară terță despre care alte entități din același grup știu că a făcut obiectul unor rapoarte de tranzacții suspecte;
- (i) se asigură că sucursalele sau filialele lor deținute în proporție majoritară care sunt stabilite în acea țară terță au sisteme și controale eficiente pentru identificarea și raportarea tranzacțiilor suspecte;
- (j) se asigură că sucursalele sau filialele lor deținute în proporție majoritară care sunt stabilite în acea țară terță păstrează actualizate și securizate profilul de risc și informațiile privind măsurile de precauție referitoare la un client al unei sucursale sau filiale deținute în proporție majoritară care este stabilită în acea țară terță, atât timp cât permite legislația și, în orice caz, cel puțin pe durata relației de afaceri.

Articolul 9

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 3 septembrie 2019.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 31 ianuarie 2019.

Pentru Comisie
Președinte
Jean-Claude JUNCKER